

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานตามนโยบายการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารแห่งประเทศไทย พร้อมทั้งเพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานตามนโยบายการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารแห่งประเทศไทย โดยใช้วิธีการศึกษาจากข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ดังกล่าว โดยเฉพาะบุคลากรจากสถาบันการเงินเจ้าหนี้ ซึ่งมีประสบการณ์โดยตรง

ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานภายใต้นโยบายการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของธนาคารแห่งประเทศไทย แบ่งเป็น 2 กรณี ได้แก่ กรณีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้สำหรับเจ้าหนี้หลายราย ซึ่งเป็นการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ภายใต้สัญญาระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้ และสัญญาเจ้าหนี้(DCA/ICA) ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นประกอบด้วย ปัญหาที่เกิดจากสัญญาดังกล่าวไม่สามารถผูกพันเจ้าหนี้ที่ไม่ได้ลงนาม กรอบเวลาของการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ที่กำหนดไว้ 4.75 เดือน นั้นไม่เพียงพอ การกำหนดเงื่อนไขการลงมติก่อให้เกิดจุดอ่อนในการจัดทำแผนปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ส่งผลให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบในกลุ่มเจ้าหนี้ เงื่อนไขการปฏิบัติของสัญญาในเรื่องของการก่อหนี้ใหม่ ในบางกรณีเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินกิจการของลูกหนี้ สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นจากเจ้าหนี้ ได้แก่ บุคลากรไม่เพียงพอ และขาดความรู้และประสบการณ์ และนโยบายการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของแต่ละสถาบันการเงินมีความแตกต่างกัน สำหรับปัญหาที่เกิดจากลูกหนี้ ได้แก่ ลูกหนี้ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร นอกจากนี้ยังมีปัญหาที่เกิดจากเจ้าหนี้ที่ของธนาคารแห่งประเทศไทยไม่มีความเด็ดขาดในการแก้ไขปัญหา และการปฏิบัติไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน สำหรับปัญหาที่เกิดจากที่ปรึกษาทางการเงินได้แก่การไม่วางตัวเป็นกลาง คิดค่าธรรมเนียมสูง และงานไม่มีคุณภาพ

สำหรับกรณีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ภายใต้บันทึกข้อตกลงการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ปัญหาที่เกิดขึ้นได้แก่ ลูกหนี้ไม่มีความเข้าใจในกระบวนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และเจ้าหนี้สถาบันการเงินให้ความสำคัญกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ในลักษณะนี้ค่อนข้างน้อย